

MRF 2023.77

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 21. februar 2023, j.nr. 22/16180

Ophævet opsættende virkning af klage over råstoftilladelse fra oktober 2022, hvor klagenævnet i maj 2022 havde ophævet den tidligere tilladelse grundet mangelfuld miljøvurdering mht. støj, bl.a. fordi udnyttelse af råstoftilladelsen ikke fandtes at medføre uoprettelig skade.

Region Syddanmark havde i november 2020 efter forudgående miljøvurdering meddelt råstofindvinderen R tilladelse efter råstoflovens § 7 til fortsat råstofindvinding i et område ved Nr. Hostrup ved Aabenraa, hvor der i mere end 20 år var indvundet råstoffer. Tilladelsen blev påklaget af naboen N, der bl.a. gjorde gældende, at beregningerne af støj i miljøkonsekvensrapporten var mangelfulde, og at tilladelsen ville medføre overskridelse af de vejledende grænseværdier for støj. Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt i afgørelse af 22. maj 2022 (j.nr. 21/00612), at de i tilladelsen fastsatte vilkår ikke sikrede, at de vejledende grænseværdier for støj blev overholdt, og ophævede derfor indvindingstilladelsen. Herefter meddelte Region Syddanmark den 1. juni 2022 standsningspåbud til R. Den 4. oktober 2022 meddelte regionen en ny råstoftilladelse til R med nye vilkår for støj, hvilket igen blev påklaget af N, der anførte dels, at R havde fortsat indvindingen i en periode efter klagenævnets afgørelse, og dels at de fastsatte vilkår var utilstrækkelige. R anmodede Miljø- og Fødevareklagenævnet om at ophæve den opsættende virkning af klage efter råstoflovens § 16, stk. 8, hvilket Region Syddanmark tilsluttede sig. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden)

bemærkede, at der skal særlige forhold til, før klagenævnet kan ophæve den opsættende virkning af klage over råstoftilladelse, hvor nævnet lægger vægt på, om udnyttelse af råstoftilladelsen kan give anledning til uoprettelig skade. Nævnet fandt, at der i sagen forelå sådanne særlige forhold, at udgangspunktet om opsættende virkning kunne fraviges, hvilket nævnet begrundede med ”klagens indhold, herunder at VVM-redegørelsen er mangelfuld, da den ikke i tilstrækkeligt omfang beskriver driftsforhold og støjgener. Nævnet har i den forbindelse tillagt det betydning, at nævnet i forbindelse med afgørelsen af 2. maj 2022 fandt anledning til at behandle forholdet omkring støjgener, at nævnet på den baggrund ophævede og hjemviste Region Syddanmarks afgørelse med henblik på, at regionen i forbindelse med den fornyede behandling skulle fastsætte drifts- og støjvilkår for nærmere præciserede forhold, samt at der med regionens nye afgørelse ses at være taget højde herfor. Det er endvidere nævnets vurdering, at selve indvindingen i dette konkrete tilfælde ikke vil medføre uoprettelig skade eller skade, som kun kan genoprettes over lang tid eller gennem større indsats”.

Kommentar: Afgørelsen om at fravige udgangspunktet om opsættende virkning af klage over råstoftilladelsen er bemærkelsesværdig, hvilket også gælder begrundelsen. Sammenholdes den med den første afgørelse af 22. maj 2022 (j.nr. 21/00612), blev der i 2017 udarbejdet en miljøkonsekvensrapport efter miljøvurderingsloven (VVM-redegørelse), hvilken Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt mangelfuld mht. støj, hvorfor råstoftilladelsen blev ophævet af nævnet. Dette må sammenholdes med, at efter miljøvurderingsbekendtgørelsens (2021/1376) § 10, nr. 1, erstatter en tilladelse efter råstoflovens § 7 en VVM-tilladelse efter miljøvurderingslovens § 25, hvilket må forstås på den måde, at hvis Miljø- og Fødevareklagenævnet har ophævet en råstoftilladelse meddelt på grundlag af en forudgående miljøkonsekvensrapport, må tilladelsen til projektet efter VVM-reglerne ligeledes anses for ophævet. Som følge heraf er der behov for en ny miljøkonsekvensrapport og offentlig høring efter miljøvurderingslovens regler. Det fremgår ikke, om dette er sket i den foreliggende sag, men nævnets begrundelse kan give indtryk af, at hvis indsigelserne mod en råstoftilladelse angår mangelfulde støjberegninger i miljøkonsekvensrapporten, vil dette ikke begrunde opsættende virkning, hvilket ligeledes er i overensstemmelse med hovedreglen i miljøvurderingslovens § 53. Men dette må så forudsætte, at der mellem maj 2022 og oktober 2022 er gennemført en VVM-procedure efter miljømiljøvurderingslovens regler, hvilket fremstår noget uklart.

Opsættende virkning af klage over tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer i Region Syddanmark

22/16180

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter råstoflovens § 16, stk. 8, jf. § 13, stk. 1, 1. pkt.[1]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver den opsættende virkning af klage over Region Syddanmarks afgørelse af 4. oktober 2022 om tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer på dele af matr.nr. [Matr. nr. 1], [Matr. nr. 2], [Matr. nr. 3], [Matr. nr. 4], [Matr. nr. 5], [Matr. nr. 6] og [Matr. nr. 7], Egvad, samt matr.nr. [Matr. nr. 8] og [Matr. nr. 9], Rise.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.[2] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. råstoflovens § 43, stk. 1.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 1. november 2022 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af en omboende, der er repræsenteret ved advokat.

Klager har anført, at råstofindvindingstilladelsen skal ophæves, idet der uden tilladelse i perioden december 2020 til juni 2022 har været drift og indvinding på arealet, og da råstoflovens § 11 fastslår, at der ved grove og gentagne overtrædelser af vilkårene for en tilladelse kan ske inddragelse af tilladelsen.

Klager har desuden anført, at tilladelsen ellers skal ophæves og hjemvises med henblik på ny VVM-vurdering, idet materialet, der ligger til grund for VVM-redegørelsen, er mangelfuldt, samt at der hverken i VVM-vurderingen eller et notat udarbejdet af en rådgivende virksomhed den

26. august 2022 gives en nøjagtig beskrivelse af de driftsforhold, der ligger til grund for tilladelsen, herunder driftsforholdene for de betydende støjkloder, ligesom der mangler en kopi af de sound-plan modeller, der ligger til grund for støjberegningerne.

Endeligt har klager anført, at der skal stilles vilkår om et skærpet tilsyn med tydelige krav til dokumentation for overholdelse af tilladelsen.

Klager har den 10. februar 2023 præciseret, at der klages over, at der er meddelt tilladelse, da det underliggende grundlag er forkert, udateret, uigennemskueligt og uoplyst, og det dermed er en vildfarelse, når ansøger og Region Syddanmark i sine bemærkninger har vurderet, at klagen alene er en klage over enkelte vilkår i tilladelsen. Således har det ikke været muligt at få oplyst, hvorledes støjberegningerne er foretaget, ligesom grundlaget er et sammensurium af VVM-redegørelsen og efterfølgende reparationer herpå. Klager har desuden indsendt bemærkninger til anmodningen om opsættende virkning, jf. afsnit 2.5.

Region Syddanmark og ansøger har anmodet om ophævelse af klagens opsættende virkning, jf. afsnit 2.3.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har foretaget en særskilt behandling af spørgsmålet om opsættende virkning.

2. Sagens oplysninger

2.1 *Sagens forhistorie*

Ansøger ansøgte den 28. september 2016 om tilladelse til fortsat råstofindvinding i området ved Nr. Hostrup i Aabenraa Kommune. Ifølge oplysninger fra ansøger er der i mere end 20 år indvundet råstoffer i området.

Region Syddanmark meddelte den 20. november 2020 tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af op til 300.000 m³ sand, sten og grus årligt på et 105 ha stort areal på dele af matr.nr. [Matr. nr. 1], [Matr. nr. 2], [Matr. nr. 3], [Matr. nr. 4], [Matr. nr. 5], [Matr. nr. 6] og [Matr. nr. 7], Egvad, samt matr.nr. [Matr. nr. 8] og [Matr. nr. 9], Rise. Tilladelsen blev meddelt med hjemmel i råstoflovens § 7, stk. 1.

Klager påklagede tilladelsen til Miljø- og Fødevareklagenævnet den 18. december 2020. Nævnet ophævede den 2. maj 2022 råstofindvindingstilladelsen og hjemviste den til fornyet behandling, idet:[3]

"Miljø- og Fødevareklagenævnet konstaterer imidlertid, at det fremgår af VVM-redegørelsen, at virksomheden vil give anledning til støj, som medfører overskridelser af de vejledende støjgrænser ved nærmeste boliger i såvel anlægs- og retableringsfasen som i driftsfasen, medmindre der gennemføres en række afværgeforanstaltninger, herunder i form af etablering af støjvolde, regulering af driftstider og håndtering af materialer, samt indskrænkning i anvendelsen af bestemte typer materiel.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker hertil, at de i tilladelsen fastsatte vilkår om driftstider (vilkår 9) og støjgrænser (vilkår 10-11) alene omfatter virksomhedens aktiviteter i driftsfasen. Der er således ikke i tilladelsen fastsat vilkår om driftstider og støjgrænser for anlægs- og retableringsfasen, uanset at det af VVM-redegørelsen bl.a. fremgår, at der ved afrømningen af muld og hvor støjvolde fjernes vil være behov for accept af et højere støjbidrag. Herudover er der ikke i tilladelsen fastsat vilkår om anvendelsen af wiregravemaskinen, uanset at det af VVM-redegørelsen fremgår, at de fastsatte støjgrænser ikke vil kunne overholdes, såfremt der ved anvendelsen heraf samtidig indvindes med sandsuger, eller hvis wiregravemaskinen placeres tæt op ad beboelsesejendomme. Endvidere er der ikke fastsat vilkår om læsning af materialer i natperioden for at sikre, at støjgrænserne i denne periode kan overholdes. Virksomheden har udarbejdet interne retningslinjer herom, men disse retningslinjer er ikke implementeret i indvindingstilladelsen ved fastsættelse af relevante vilkår.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder på den baggrund, at den påklagede tilladelse ikke i tilstrækkelig grad sikrer de omboende mod væsentlige støjgener. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at det i VVM-redegørelsen er dokumenteret, at der vil ske overskridelser af de vejledende støjgrænser, medmindre der iværksættes afværgeforanstaltninger, og at der på trods af dette ikke ses at være fastsat vilkår om nødvendige afværgeforanstaltninger i den meddelte tilladelse. Afgørelsen lider dermed af en væsentlig retlig mangel, hvorfor nævnet ophæver Region Syddanmarks afgørelse af 20. november 2020, og hjemviser sagen til fornyet behandling.

Region Syddanmark skal i forbindelse med den fornyede behandling af sagen fastsætte drifts- og støjvilkår for så vidt angår etablerings- og retableringsfasen, ligesom der skal fastsættes driftsvilkår for anvendelsen af wiregravemaskinen og vilkår om læsning af materialer i natperioden, således at de fastsatte støjvilkår kan overholdes."

Det fremgår af sagens oplysninger, at Region Syddanmark på baggrund af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse meddelte et standsningspåbud fra den 1. juni 2022. Alle indvindingsaktiviteter har derfor ligget stille siden den dato.

2.2 Den påklagede afgørelse

Region Syddanmark har den 4. oktober 2022 meddelt tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af årligt 300.000 m³ sand, grus og sten på dele af matr.nr. [Matr. nr. 1], [Matr. nr. 2], [Matr. nr. 3], [Matr. nr. 4], [Matr. nr. 5], [Matr. nr. 6] og [Matr. nr. 7], Egvad, samt matr.nr. [Matr. nr. 8] og [Matr. nr. 9], Rise i Aabenraa Kommune.

Region Syddanmark har vurderet, at det ansøgte projekt ikke i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke det nærmeste Natura 2000-område væsentligt,[4] og at der ikke skal udarbejdes en nærmere konsekvensvurdering af projektets indvirkning på Natura 2000-området. Derudover har regionen vurderet, at det ansøgte samlet set ikke vil medføre beskadigelse/ødelæggelse af yngle- eller rasteområder for de dyrearter, der fremgår af habitatdirektivets bilag IV, samt at det ikke vil ødelægge plantearter, som er optaget i bilaget.

I tilladelsen har Region Syddanmark bl.a. stillet vilkår 6, der indeholder en oversigt over de maskiner, der må anvendes til råstofindvinding og den efterfølgende behandling af materialerne. Wiregravemaskine fremgår ikke af oversigten.

Der er i tilladelsen desuden stillet drifts- og støjvilkår (vilkår 9-15), særligt fremhæves:

"9. For at beskytte naboer mod støj er der fastsat driftstider, som er i overensstemmelse med Miljøstyrelsens vejledning *Ekstern støj fra virksomheder* (vejledning nr. 5/1984).

Råstofgravens driftstider i såvel anlæg-, drifts- og retableringsfaserne:

- a. Råstofindvinding og øvrig arbejde: hverdage mandag til fredag kl. 7 – 18, lørdag kl. 7 – 14.
- b. Knuser må kun anvendes 6 timer om dagen i de tilladte driftsperioder.
- c. Sandsugerrør skal dæmpes med 10 dB i forhold til værdierne i bilag 11, før de kan tages i brug.

10. Det ækvivalente støjniveau (det vil sige støjens middelværdi over et længere tidsrum: Om dagen 8 timer, om aftenen 1 time og om natten ½ time) må fra indvindingsområdet ikke overstige følgende værdier målt/beregnet ved nabobebyggelser i såvel anlægs-, drifts- og retableringsfaserne:

Dage	Tidsrum	Støjniveau

Mandag-fredag (hverdage)	07.00- 18.00	55 dB (A)
Lørdag	07.00- 14.00	
Andre tidspunkter		Lukket

Grænseværdien er gældende i det mest støjbelastede punkt ved udendørs opholdsarealer højst 15 meter fra beboelse i det åbne land. Grænseværdien (fx 45/40/35 dB(A)) er gældende overalt i områder til støjfølsom arealanvendelse.

Hvis regionen finder det påkrævet, skal virksomheden ved målinger eller beregninger dokumentere at ovenstående støjgrænser overholdes. Udgifterne hertil afholdes af virksomheden. Nævnte målinger/beregninger skal udføres og rapporteres i henhold til gældende støjvejledninger, og skal udføres af et laboratorium eller person, som aktuelt er godkendt til dette af Miljøstyrelsen, jf. følgende liste: Godkendte laboratorier og enkeltpersoner

Viser målingerne/beregningerne, at virksomheden overskrider grænseværdierne, skal virksomheden lade foretage afhjælpende foranstaltninger og dokumentere, at grænseværdierne overholdes ved en efterfølgende kontrolmåling/-beregning udført af et laboratorium eller person, som aktuelt er godkendt til dette af Miljøstyrelsen.

11. Virksomhedens drift må ikke give anledning til gener i form af tydeligt hørbare toner eller impulser, lavfrekvent støj, infralyd og vibrationer, som efter regionens vurdering er væsentlige ved omgivende beboelser og øvrige typer opholdsrum. Regionen vil tage udgangspunkt i gældende vejledninger og retningslinjer ved vurderingen af, om der er tale om væsentlige gener. Ved tilladelsens ikrafttrædelse gælder således følgende krav vedr. lavfrekvent støj og infralyd samt vibrationer (vægtet accelerationsniveau):

Anvendelse	Tidspunkt	Lavfrekvent støj (A- vægtet niveau: 10 - 160 Hz) LpA,LF	Infralyd (G-vægtet lyd) LpG
Beboelsesrum, herunder i børneinstitutioner og lign.	18.00 – 07.00	20 dB	85 dB
	07.00 – 18.00	25 dB	85 dB
Kontorer, undervisningslokaler og andre støjfølsomme rum	Alle tidspunkter	30 dB	85 dB
Øvrige rum i virksomheder	Alle tidspunkter	35 dB	90 dB
Anvendelse			KB-Vægtet accelerationsniveau Law
Boligområder (inkl. byzone) (hele døgnet) Boliger i blandet bolig-/erhvervsområde (centerområder - byzone eller landzone) samt jf. støjvejledningen boliger i det åbne land fra 18.00 – 07.00 Børneinstitutioner og lignende			75 dB
Boliger i blandet bolig-/erhvervsområde (centerområder – byzone eller landzone) samt. Jf. støjvejledningen og boliger i det åbne land (07.00 – 18.00) Kontorer, undervisningslokaler og lignende			80 dB
Erhvervsbebyggelse			85 dB

"

2.3 Anmodninger om ophævelse af opsættende virkning

2.3.1 Anmodning fra Region Syddanmark

Region Syddanmark har den 29. november 2022 anmodet om, at klagens opsættende virkning ophæves. Anmodningen er begrundet med, at der er tale om en fortsat indvinding. Regionen har i den forbindelse henvist til MAD 2021.126, samt Naturklagenævnets afgørelser af 26. marts 2003 (sagsnr.: 03-41/650-0002) og 7. august 2003 (sagsnr.: 03-41/70-0006).

2.3.2 Anmodning fra ansøger

Ansøger har den 4. januar 2023 fremsendt sine bemærkninger til klagesagen, herunder har ansøger anmodet Miljø- og Fødevareklagenævnet om at træffe afgørelse om, hvorvidt klagens opsættende virkning skal ophæves.

Ansøger har i den forbindelse henvist til, at tilladelsen for langt hovedpartens vedkommende relaterer sig til eksisterende og således fortsat indvinding, hvormed proportionalitetshensyn ifølge ansøger klart tilsiger, at den opsættende virkning skal ophæves henset til de betydelige økonomiske konsekvenser, den opsættende virkning medfører.

Ansøger har desuden henvist til Naturklagenævnets praksis, NKN-03-41/650-0002 og NKN-03-41/700-0006, hvori en klages opsættende virkning blev ophævet, fordi der var tale om udvidelse, henholdsvis en fortsættelse af eksisterende råstofindvinding, samt til forarbejderne til § 12, stk. 5, i råstofloven fra 1977,[5] hvoraf fremgår:

"Baggrunden for forslaget er, at der ved påbegyndelsen af en råstofindvinding, f.eks. i et særlig naturskønt område eller i en særlig geologisk formation, kan ske uoprettelige skader, hvorved ankeadgangen gøres illusorisk."

Herefter har ansøger anført, at da der i nærværende sag er givet tilladelse til en fortsat indvinding på de samme arealer, der i øvrigt er pågået i mange år, er der ikke et hensyn at tage til hverken geologien eller naturen.

Ansøger har endvidere henvist til, at Miljø- og Fødevareklagenævnet ved afgørelse af 5. september 2017 ophævede den opsættende virkning af en klage, da det forhold, der blev påklaget, ikke vedrørte, hvorvidt der burde være meddelt tilladelse til råstofindvindingen, men omhandlede et spørgsmål om et nyt vilkår om gennemgravning af skel.[6]

Derudover har ansøger anført, at der allerede ved de tidligere tilladelser har været taget stilling til råstoflovens § 3, som forudsætter en vægtning af på den ene side råstofressourcernes udnyttelse, herunder de erhvervsmæssige hensyn og på den anden side modstående hensyn om vægt på miljøbeskyttelse og vandforsyningsinteresser, beskyttelse af arkæologiske og geologiske interesser, naturbeskyttelse, herunder bevarelsen af landskabelige værdier mv. Modsat en tilladelse til indvinding i et område, hvor der ikke tidligere har været en aktivitet, er forholdet her, at der allerede er en lang historik vedrørende råstofindvindingsaktiviteter.

Yderligere har ansøger anført, at Miljø- og Fødevareklagenævnet ved afgørelsen af 2. maj 2022 har behandlet forholdet omkring støjgener, samt at det uden en nærmere materiel prøvelse af Region Syddanmarks tilladelse kan lægges til grund, at de beskyttelsesmæssige hensyn som varetages i råstoflovens § 3, ikke tilsidesættes ved at ophæve den opsættende virkning. Det kan desuden lægges til grund, at de vejledende støjgrænser kan overholdes, når der er etableret støjvolde.

Endeligt har ansøger anført, at dersom Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at klagers anbringende om VVM-redegørelsen skal undersøges nærmere, da har nævnet i NMK-220-00136 fundet, at klage over manglende miljøvurdering/miljøscreening efter miljøvurderingsloven ikke er et forhold, som bør medføre opsættende virkning.[7]

2.4 Region Syddanmarks bemærkninger

Med henvisning til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 2. maj 2022, har Region Syddanmark bl.a. bemærket, at nævnet begrænsede sin prøvelse til forhold omkring støjgener.

Region Syddanmark har herefter henvist til vilkår 6 og vilkår 9-15 i den påklagede afgørelse og anført, at regionen har fastsat de vilkår, som Miljø- og Fødevareklagenævnet manglede, samt at vilkårene er fastsat på baggrund af VVM-redegørelsen fra 2017.

Region Syddanmark har desuden anført, at regionen har gennemgået VVM-redegørelsen fra 2017 forud for den nye tilladelse og vurderet, at redegørelsen afspejler de faktiske forhold.

Region Syddanmark har endvidere henvist til en rapport udarbejdet af et rådgivende firma på baggrund af undersøgelser gennemført i slutningen af 2020 og begyndelsen af 2021, hvoraf det fremgik, at der ikke kunne konstateres impulsstøj, toneholdighed eller lavfrekvensstøj. Hertil kommer, at notatet af 26. august 2022, der er udarbejdet af et andet rådgivende firma, og som redegør for støjbelastningen fra Nørre Hostrup Grusgrav, henviser til denne rapport.

2.5 Klagers bemærkninger til anmodning om opsættende virkning

Klager har den 10. februar 2023, foruden en præcisering af klagen, indsendt bemærkninger til anmodningerne om ophævelse af klagens opsættende virkning.

Klager har anført, at ansøgers eksempler fra praksis om opsættende virkning primært er situationer, hvor klagen er indgivet af indvinder eller naboer og alene vedrører enkelte vilkår og ikke hele tilladelsen, samt at lovens udgangspunkt om opsættende virkning i en situation som nærværende, hvor der er klaget over hele tilladelsen, skal følges.

Klager har desuden anført, at det ikke er korrekt at betegne tilladelsen som en tilladelse til fortsat indvinding, da der på dele af arealerne ikke har været tilladelse til indvinding i en ganske lang periode. Det er desuden ikke korrekt, at det alene er hensynet til uoprettelig skade på natur og geologi, der medfører, at lovens udgangspunkt fastholdes.

Endvidere har klager anført, at der ikke er et proportionalitetshensyn, der kan begrunde en ophævelse af den opsættende virkning. Klager har i den forbindelse bemærket, at ansøger allerede har afskediget medarbejder, at der er fire grusgrave i området, samt at ansøger indvandt og derved fik en indkomst trods opsættende virkning af den oprindelig tilladelse.

Endeligt har klager anført, at ansøger og Region Syddanmark i forbindelse med den tidligere afgørelse ignorerede lovens udgangspunkt om opsættende virkning.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Den påklagede afgørelse er en tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer efter råstoflovens § 7, stk. 1, som delvist omfatter arealer, hvor der tidligere er meddelt tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer.

Råstoflovens udgangspunkt er, at klager over tilladelser til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer har opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet, jf. råstoflovens § 16, stk. 8, 1. pkt.

Der skal efter Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis foreligge særlige forhold, før nævnet på et foreløbigt grundlag kan fravige lovens hovedregel om, at klage over tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer har opsættende virkning. Ud fra nævnets praksis kan de påklagede forhold og vilkår, der klages over, have betydning for, om den opsættende virkning af klagen kan ophæves. Nævnet lægger ved vurderingen vægt på, om udnyttelse af tilladelsen kan medføre uoprettelig skade eller skade, som kun kan genoprettes over lang tid eller gennem større indsats.

Det bemærkes, at Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse om opsættende virkning efter sin karakter må træffes hurtigst muligt, hvorfor nævnet må basere sin vurdering på de oplysninger i sagen, som er umiddelbart tilgængelige.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger i sagen, at klagens opsættende virkning skal ophæves, således at råstofindvinder under sagens behandling i Miljø- og Fødevareklagenævnet kan påbegynde råstofindvinding i overensstemmelse med den påklagede tilladelse, herunder graveplanen, som den kommer til udtryk i VVM-redegørelsen. Nævnet bemærker i den sammenhæng, at det er en forudsætning, at efterbehandlingen ikke igangsættes, førend nævnet har truffet afgørelse.

Ved vurderingen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på klagens indhold, herunder at VVM-redegørelsen er mangelfuld, da den ikke i tilstrækkeligt omfang beskriver driftsforhold og støjgener. Nævnet har i den forbindelse tillagt det betydning, at nævnet i forbindelse med afgørelsen af 2. maj 2022 fandt anledning til at behandle forholdet omkring støjgener, at nævnet på den baggrund ophævede og hjemviste Region Syddanmarks afgørelse med henblik på, at regionen i forbindelse med den fornyede behandling skulle fastsætte drifts- og støjvilkår for nærmere præciserede forhold, samt at der med regionens nye afgørelse ses at være taget højde herfor. Det er endvidere nævnets vurdering, at selve indvindingen i dette konkrete tilfælde ikke vil medføre uoprettelig skade eller skade, som kun kan genoprettes over lang tid eller gennem større indsats.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at det påhviler Region Syddanmark at føre tilsyn med, at såvel reglerne i råstofloven som vilkårene i eksisterende indvindingstilladelser overholdes, jf. råstoflovens § 31, stk. 1. Tilsynsspørgsmål kan ikke påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet, jf. råstoflovens § 33, stk. 4. Klage over den måde, hvorpå regionen udøver sin tilsynspligt, kan i stedet indgives til Ankestyrelsen. Det er bl.a. et tilsynsanliggende, hvorvidt der sker indvinding i strid med de i den påklagede eller andre tilladelser fastsatte vilkår.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker desuden, at det forhold, at en klages opsættende virkning ophæves, ikke indebærer begrænsninger i nævnets adgang til at ændre eller ophæve en tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer. Det betyder, at en eventuel udnyttelse af tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer inden nævnets afgørelse foreligger, sker på egen regning og risiko.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vil senere tage stilling til de spørgsmål, der er rejst i klagen.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophæver den opsættende virkning af klage over Region Syddanmarks afgørelse af 4. oktober 2022 om tilladelse til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 124 af 26. januar 2017 af lov om råstoffer.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

[3] Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 2. maj 2022, sagsnr. 21/00612.

[4] Nærmeste Natura 2000-område er nr. 96 Bolderslev Skov og Uge Skov, som ligger ca. 5 km. fra indvindingsområdet.

[5] Lov nr. 237 af 6. august 1977 om råstoffer. Dagældende § 12, stk. 5, er forgænger til den nugældende § 16, stk. 8.

[6] Sagsnr.: NMK-220-00126.

[7] Miljø- og Fødevareklagenævnets delafgørelse af 5. december 2017 i sag om klage over Region Hovedstadens Råstofplan 2016.

Sag:

22/16180

Dato:

21. februar 2023.

Emner:

Råstofloven (/soe...

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævneshus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.dgst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)